

**KÄTILÖOPISKELIJOIDEN KOKEMUKSIA
KLIINISESTÄ HARJOITTELUSTA**
Kirjallisuuskatsaus

Eevaleena Lithovius

2582474

Kandidaatin tutkielma

Hoitotieteen ja terveyshallintotieteen
tutkimusyksikkö

Hoitotiede

Oulun Yliopisto

Huhtikuu 2019

Oulun yliopisto
LTK, Hoitotieteen ja terveyshallintotieteen tutkimusyksikkö, Hoitotiede ko.

Tiivistelmä

Lithovius Eevaleena

Kätilöopiskelijoiden kokemuksia
kliinisestä harjoittelusta
Kandidaatin tutkielma: 26 sivua, 1 liite
Huhtikuu 2019

Tämän kirjallisuuskatsauksen tarkoituksena oli kuvata, millaisia kokemuksia kätilöopiskelijoilla on kliinisestä harjoittelusta kätilöopintojen aikana. Tavoitteena oli saada lisää tietoa kliinisen harjoitteluun liittyvistä kätilöopiskelijoiden kokemuksista sekä lisätä ymmärrystä kätilöopiskelijan näkökulmasta ja näin kehittää toimintaympäristöjä sekä opiskelijaohjausta kohti opiskelijamyönteistä ilmapiiriä.

Tutkielma toteutettiin kuvailevana kirjallisuuskatsauksena. Kirjallisuuskatsauksen tiedonhaku tehtiin tammi-helmikuussa 2019. Tietokannoiksi valittiin kotimainen Medic, sekä kansainväliset Cinahl (EBSCO), PubMed ja Scopus. Ennalta määriteltyjen sisäänotto- ja poissulkukriteerien perusteella lopulliseksi aineistoksi valikoitui 4 kansainvälistä ja englanninkielistä alkuperäisartikkelia sekä 1 kansainvälinen ja englanninkielinen kirjallisuuskatsaus. Kaikki artikkelit on julkaistu vertaisarvioidussa lehdessä vuosina 2015-2018. Aineisto analysoitiin kuvailevan luokittelun menetelmän mukaisesti.

Tutkielman keskeisinä tuloksina nousi esille, että saavuttaakseen optimaalisen oppimistuloksen kliinisen harjoittelun aikana, kätilöopiskelijan on tunnettava yhteenkuuluvuutta työyhteisössä ja pystyttävä sopeutumaan työyhteisössä vallitsevaan työskentelykulttuuriin. Kätilöopiskelijoiden yhteenkuuluvuuden tunnetta työyhteisössä lisäsi työyhteisön opiskelijamyönteinen ilmapiiri ja vastaavasti yhteenkuuluvuuden tunnetta heikensi työyhteisön opiskelijavastainen ilmapiiri.

Keskeisenä tuloksena tutkielmassa kävi myös ilmi, että kätilöopiskelijat kokevat positiivisen ja kannustavan opiskelija – ohjaajasuhteen tärkeäksi tekijäksi kliinisen harjoittelun onnistumisen kannalta. Opiskelijaohjaukseen motivoituneen ohjaajan koetaan olevan avainasemassa onnistuneen oppimiskokemuksen saavuttamiseksi kliinisessä harjoittelussa. Kätilöopiskelijat pitävät kliinisiä harjoitteluja arvokkaina kokemuksina kätilön ammattiin kasvamisen ja ammatti-identiteetin kehittymisen kannalta.

Avainsanat: kätilöopiskelija, kätilökoulutus, kliininen harjoittelu

SISÄLTÖ

TIIVISTELMÄ

1	JOHDANTO	1
2	TYÖN TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT	2
2.1	Kätilöopiskelija ja kätilökoulutus	2
2.2	Kliininen harjoittelu ja toimintaympäristö	3
3	TUTKIELMAN TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYS	5
4	TUTKIELMAN AINEISTO JA MENETELMÄT	6
4.1	Kirjallisuuskatsaus menetelmänä	6
4.2	Aineiston haku ja valinta	6
4.3	Aineiston analyysi	9
5	TULOKSET	11
5.1	Kätilöopiskelijoiden kokemukset	11
5.1.1	Työyhteisön opiskelijamyönteinen ilmapiiri edistää oppimista	11
5.1.2	Työyhteisön opiskelijavastainen ilmapiiri haittaa oppimista	14
5.1.3	Kliininen harjoittelu mahdollistaa kätilön ammattiin kasvamisen	15
6	POHDINTA	18
6.1	Tutkimustulosten tarkastelua	18
6.2	Tulosten luotettavuus	21
6.3	Tulosten merkittävyys ja jatkotutkimusaiheet	23
	LÄHTEET	25
	LIITTEET	27

1 JOHDANTO

”I will not be a woman with a normal job. I will be a midwife, and I will be a midwife beyond the working shifts. A midwife is a midwife with her family, with her friends, while she is cooking. I don’t know, probably only another midwife can understand me”. (Borrelli ym. 2017).

Carolan ja Kruger (2011) ovat tunnistaneeet kolme syytä, jonka vuoksi kättilöopiskelijat hakeutuvat opiskelemaan alalle. Kättilöopiskelijoita motivoi kättilötyöhön halu auttaa, viehätys raskautta ja syntymää kohtaan sekä ajatus kättilön työstä henkilökohtaista tyydytystä tuovana työurana. Työ kättilönä vaatii henkilökohtaisten motiivien lisäksi myös hyvän tietoperustan sekä itsenäistä päätöksentekokykyä, herkkyyttä havaita ja reagoida terveyden muutostilanteissa, kohtaamis- ja vuorovaikutustaitoja sekä hyviä kliinisiä taitoja (OPM 2006). Kättilöopintoihin liittyvät kliiniset harjoittelut tarjoavat kättilöopiskelijoille ainutlaatuisen mahdollisuuden kokea ja oppia kättilön työtä aidoissa toimintaympäristöissä. Harjoittelut tarjoavat mahdollisuuden myös kättilöopiskelijan ammatilliselle kasvulle kohti kättilön ammatti-identiteettiä (McCall ym. 2009).

Kättilöitä ei ole, eikä tule olemaan ilman kättilöopiskelijoita. Jotta kättilötyö säilyisi tulevaisuudessakin koulutukseen hakeutuvien ja ammatissa toimivien kättilöiden mielestä antoisana ja palkitsevana sekä haastavana ja ammatti-identiteettiä tukevana hoitotyön erikoisosaamisalana, on kiinnitettävä huomiota koulutuksen sisältöön, opetusmenetelmiin ja erityisesti kliiniseen harjoitteluun osana kättilökoulutusta. Tässä tutkielmassa tarkastellaan kättilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta. Käytännön harjoittelun ollessa keskeinen osa kättilökoulutusta, on sen merkitys kättilöopiskelijan ammattiin kasvamisen ja ammatti-identiteetin kannalta myös merkittävä. Laadukkaan käytännön harjoittelun järjestäminen ja tarjoaminen on edellytys ammattitaitoisten ja työhön motivoituneiden uusien kättilöiden syntymiselle sekä pysymiselle alalla myös ammattiin valmistumisen jälkeen (Mc Call ym. 2009).

2 TYÖN TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT

Tässä tutkielmassa selvitetään kättilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta, jotta harjoittelu- ja toimintaympäristöjä voidaan kehittää opiskelijamyönteiseen suuntaan. Tutkielman keskeiset käsitteet ovat kättilöopiskelija ja kättilökoulutus sekä kliininen harjoittelu ja toimintaympäristö.

2.1 Kättilöopiskelija ja kättilökoulutus

Kättilöopiskelijan käsitettä määriteltäessä on syytä tarkastella, mikä on kättilö ja mitkä ovat kättilön tehtävät. Suomen Kättilöliitto määrittelee seuraavasti:

”Kättilö on henkilö, joka osallistuttuaan säännöllisesti kättilökoulutukseen, mikä kyseisessä maassa asianmukaisesti on hyväksytty ja on suorittanut menestyksekkäästi edellä mainitun kättilökoulutuksen ja näin hankkinut vaaditun pätevyyden tullaan rekisteröidyksi kättilöluetteloon ja /tai saadakseen laillisen luvan harjoittaa kättilötyötä.

Kättilön on kyettävä antamaan tarvittavaa ohjausta, hoitoa ja neuvontaa naisille raskauden, synnytyksen ja lapsivuoteen aikana, kyettävä hoitamaan synnytykset omalla vastuullaan ja hoitamaan vastasyntyntä ja pientä lasta. Tämä hoito käsittää ennaltaehkäisevät toimenpiteet, epänormaalin tilan selville saamisen sekä äidissä että lapsessa, lääkärin avun hankkimisen ja hätätoimenpiteiden suorittamisen silloin kun lääkärin apu ei ole saatavilla. Kättilöllä on tärkeä tehtävä terveysneuvonnassa ja -kasvatuksessa, ei ainoastaan naisten, vaan myös heidän perheittensä ja koko yhteiskunnan piirissä. Työn tulisi käsittää synnytystä edeltävää kasvatusta ja vanhempainvalmennusta. Sen tulisi ulottua tietyille aloille gynekologiaa, perhesuunnittelua ja lastenhoitoa. Kättilö voi harjoittaa ammattiaan sairaaloissa, neuvoloissa, terveyskeskuksissa, kotiolosuhteissa tai muiden terveyspalveluiden piirissä.” (Suomen Kättilöliitto 2019.)

Määritelmän ovat hyväksyneet myös Kansainvälinen Kättilöliitto, Kansainvälinen Naistentautien- ja Synnytyslääkäreiden Liitto sekä WHO (Suomen Kättilöliitto 2019).

Kansainvälisesti tarkasteltuna kättilökoulutus poikkeaa eri maissa jonkin verran toisistaan. Kättilöiksi kouluttaudutaan joko suoraan kättilön tutkintoon tähtäävien koulutusohjelmien kautta tai pätevyitymällä ensin sairaanhoitajaksi, jonka jälkeen koulutuksessa erikoistutaan kättilöksi. Joissakin maissa vaaditaan lisäksi työkokemusta

sairaanhoitajan tehtävistä ennen kuin on mahdollista jatkaa pätevoitymistä kättilön ammattiin. (Thunes & Sekse 2015.) Kansainvälinen Kättilöliitto (ICM) määrittelee, että kättilökoulutuksen opetussuunnitelman tulee sisältää vähintään 40 % teoriaopetusta ja 50% kliinistä harjoittelua. Suoraan kättilöntutkintoon tähtäävien koulutusohjelmien pituus minimissään on kolme vuotta, ja sairaanhoitajatutkinnon jälkeen suoritettavan kättilökoulutuksen minimipituus on 1,5 vuotta. Kansainvälinen Kättilöliitto edellyttää kättilöopiskelijoilta myös riittäviä kättilötyön taitoja erilaissa toimintaympäristöissä työskentelyyn sekä kliinisen harjoittelun ohjaajia, jotka paitsi mahdollistavat käytännön oppimisen myös arvioivat opiskelijoiden oppimista. (ICM 2019.)

Suomessa kättilön koulutuksen tulee täyttää sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinnolle, sairaanhoitaja (AMK) asetetut vaatimukset sekä Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamat vaatimukset kättilökoulutukselle. Suomessa kättilökoulutusta järjestetään pääsääntöisesti yliopistosairaala- ja ammattikorkeakoulukunnilla sijaitsevilla ammattikorkeakouluissa, jotka tarjoavat EY-direktiivin (2005/36/ETY) mukaiset harjoittelupaikat, opetuksen ja ohjauksen. Suomessa kättilöksi haluavat hakevat suoraan kättilön koulutusohjelmaan, jossa suoritetaan ensin sairaanhoitajan tutkinto, jonka jälkeen pätevoidytään kättilöksi. Kättilön koulutuksen laajuus on Suomessa 270 opintopistettä, josta sairaanhoitajan koulutuksen osuus on 180 opintopistettä. Kättilön ammattipinnot ovat laajuudeltaan vähintään 90 opintopistettä, joista 30 toteutuu sairaanhoitajan koulutukseen sisältyvinä ammattiopinnoina. (OPM 2006).

2.2 Kliininen harjoittelu ja toimintaympäristö

Opetusministeriön (2006) määritelmän mukaan kättilön kliininen osaaminen perustuu vahvaan teoreettiseen osaamiseen, joka kattaa ajantasaisen hoitotieteellisen tiedon, kättilötyössä tarvittavan lääketieteellisen tiedon, farmakologian sekä yhteiskunta- ja käyttäytymistieteellisen tiedon. Lisäksi näyttöön perustuva kättilötyö edellyttää ammatillista vastuuta, ongelmanratkaisu- ja päätöksentekotaitoja sekä asiakkaan kokonaisuhoiton ja kättilötyön menetelmien hallintaa. (OPM 2006.)

Ammattitaitoa edistävän harjoittelun (kliininen opetus) kokonaislaajuus on 135 opintopistettä, josta kättilötyön toimintaympäristöissä toteutetaan vähintään 60

opintopistettä ja opinnäytetyönä 15 opintopistettä. Ammattitaitoa edistävä harjoittelu toteutetaan ohjattuna harjoitteluna ammattikorkeakoulun terveysalan hyväksymissä toimintaympäristöissä. Koulutuksen tavoitteet ja sisällöt toteutuvat ja syvenevät vaadittavaksi osaamiseksi ohjatun harjoittelun toimintaympäristöissä, mikä edellyttää korkeakoulutasoista harjoittelun ohjausta. (OPM 2006.)

Keskeisten hoitotyön toimintaympäristöjen lisäksi kätilötyön harjoittelun toimintaympäristöjä ovat äitiysneuvola, antenataaliosasto, synnytysosasto, synnytysvuodeosasto/lapsivuodeosasto, erityishoitoa vaativien vastasyntyneiden tehohoito-osasto ja naistentautien osasto. Toimintaympäristöinä voivat toimia myös äitiyspoliklinikat, naistentautien poliklinikat sekä ehkäisyneuvolat. Suositeltavaa on, että osa harjoittelusta voidaan toteuttaa kansainvälisissä harjoitteluyksiköissä. (OPM 2006.)

Turvallisuus on kansainvälisesti keskeinen piirre äitiyshuollossa. Kätilökoulutuksen tavoitteena on varmistaa, että ammattiin valmistuvilla kätilöillä on taito hoitaa synnytyksiä turvallisesti ja kyky tuottaa laadukasta äitiyshuoltoa (Bradshaw ym. 2018).

3 TUTKIELMAN TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYS

Tutkielman tarkoituksena on kirjallisuuskatsauksen avulla kuvata kättilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta. Tavoitteena on saada lisää tietoa kliinisen harjoitteluun liittyvistä kättilöopiskelijoiden kokemuksista sekä lisätä ymmärrystä opiskelijan näkökulmasta ja näin kehittää toimintaympäristöjä sekä opiskelijaohjausta kohti opiskelijamyönteistä ilmapiiriä. Tarkastelemalla kansainväliä tutkimusjulkaisuja aiheesta voidaan miettiä, miten kättilöopiskelijoiden käytännön harjoittelun ohjausta voitaisiin kehittää Suomessa.

Tutkimuskysymys:

”Millaisia kokemuksia kättilöopiskelijoilla on kliinisestä harjoittelusta?”

4 TUTKIELMAN AINEISTO JA MENETELMÄT

4.1 Kirjallisuuskatsaus menetelmänä

Kirjallisuuskatsaus on tutkimusmenetelmä, jonka tarkoituksena on muodostaa kokonaiskuva tietystä aihealueesta tai asiakokonaisuudesta tai tunnistaa ristiriitaisuuksia ja ongelmia valitussa kohdeilmiossa. Kirjallisuuskatsauksia voidaan tehdä eri tarkoituksiin, jonka vuoksi on olemassa erityyppisiä katsauksia. (Suhonen ym. 2016.) Tämä tutkielma on kuvaileva eli narratiivinen katsaus. Kuvailevan katsauksen tehtävänä on kuvata aiheeseen liittyvää aikaisempaa tutkimusta; sen laajuutta, syvyyttä ja määrää. Kuvaileva katsaus käsittelee julkaistuja tieteellisiä tutkimuksia keskittyen erityisesti vertaisarvioituihin tutkimuksiin. (Kangasniemi ym. 2013, Suhonen ym. 2016). Kirjallisuuskatsauksen avulla haetaan vastausta tutkimuskysymyksiin (Kangasniemi & Pölkki 2016). Tässä kirjallisuuskatsauksessa etsittiin tietoa kättilöopiskelijoiden kokemuksista kliinisessä harjoittelussa ja haettiin vastausta tutkimuskysymykseen, millaisia kokemuksia kättilöopiskelijoilla on kliinisestä harjoittelusta.

4.2 Aineiston haku ja valinta

Tutkielman kirjallisuushaut tehtiin tammi-helmikuussa 2019. Artikkeleita etsittiin neljästä tietokannasta, joita olivat kansainväliset Cinahl (EBSCO), PudMed ja Scopus sekä kotimainen artikkeliviitetietokanta Medic. Tutkimusaiheen kannalta keskeiset käsitteet määriteltiin ja niistä muodostettiin hakulausekkeet (Niela-Vilén & Hamari 2016). Tutkielman aineiston hakuprosessissa käytetyt hakusanat on esitetty alla olevassa Taulukossa 1. Hakustrategia kokonaisuudessaan on puolestaan esitetty Taulukossa 3.

Taulukko 1. Käytetyt hakusanat tietokannoittain.

Tietokanta	Hakusanat / hakulauseke
Cinahl (EBSCO)	midwif* AND student* AND (qualitative study OR qualitative research) AND (clinical practice OR clinical setting OR clinical placements OR internship period)
PubMed	midwife student (clinical practice OR clinical setting)
Scopus	”midwi*student*” AND ”clinical practice” OR ”clinical setting” OR ”clinical placement” OR ”internship period”
Medic	kätilöopisk*midwi*student* AND ”käytännön harjoittelu” harj* ”kliininen harjoittelu” ”clinincal practice” ”clinical setting” ”clinical placement” ”internship period” AND laadulli*tutkim*

Hakustrategiaan kuuluu keskeisesti sisäänotto- ja poissulkukriteereiden muodostaminen. Kattavat ja hyvät kriteerit vähentävät virheellisen ja puutteellisen katsauksen mahdollisuutta sekä helpottavat oleellisen kirjallisuuden tunnistamista. Sisäänotto- ja poissulkukriteereiden tehtävänä on varmistaa, että tutkielman fokus pysyy samana läpi tutkimusprosessin. (Niela-Vilén & Hamari 2016). Tämän tutkielman sisäänotto- ja poissulkukriteerit on tiivistetty Taulukkoon 2.

Tutkielmaan hyväksyttiin tutkimukset, jotka olivat vertaisarvioituja, tieteellisiä julkaisuja, ajoittuvat vuosille 2009-2019 sekä olivat englannin tai suomen kielellä julkaistuja. Lisäksi tarkasteluun hyväksytyt tutkimukset olivat laadullisia tutkimuksia. Rajaus tehtiin koskemaan laadullisia tutkimuksia, koska tutkimuskysymys hakee vastausta kätilöopiskelijoiden kokemuksiin kliinisestä harjoittelusta. Laadullisen tutkimuksen keskiössä on ihminen kokemuksineen. Kun tutkitaan asioiden merkitystä ihmiselle, pyritään ymmärtämään merkityksiä ja tarkastelemaan ilmiöitä syvällisesti. (Hirsjärvi ym. 2007, Polit & Beck 2017). Rajausten mukainen hakutulos neljästä tietokannasta oli 203 artikkelia.

Seuraavaksi aineistoa keskityttiin tarkastelemaan artikkelin otsikon perusteella. Tutkielmasta poissuljettiin otsikon perusteella ne artikkelit, jotka eivät vastanneet tutkimuskysymykseen kättilöopiskelijoiden kokemuksista. Kirjallisuuskatsauksessa haluttiin keskittyä ainoastaan kättilöopiskelijoiden kokemuksiin, jonka vuoksi ulkopuolelle rajattiin yleisesti terveystieteiden tutkimuksia koskevat tutkimukset, vaikka kättilöopiskelijat olisivat olleet aineistossa mukana. Tässä vaiheessa poistettiin myös tietokannoista nousseet päällekkäiset artikkelit. Jäljelle jäi 47 artikkelia. Näiden artikkeleiden tiivistelmiin perehdyttiin ja tehtiin jälleen rajaus noudattaen sisäänotto- ja poissulkukriteerejä.

Taulukko 2. Sisäänotto- ja poissulkukriteerit.

Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Kättilöopiskelijoiden kokemuksia käsittelevät tutkimukset	Yleisesti terveystieteiden tutkimuksia käsittelevät tutkimukset
Kättilöopintojen kliiniseen harjoitteluun liittyvät tutkimukset	Muihin näkökulmiin kuin kättilöopiskelijoiden kokemuksiin liittyvät tutkimukset
Laadulliset tutkimukset	Tutkimukset, joissa kartoitettiin ainoastaan kättilöopiskelijoiden traumaattisia kokemuksia ja pelkoa herättäviä kokemuksia
Suomen tai englannin kieli	
Vertaisarvioitu alkuperäistutkimus tai kirjallisuuskatsaus	

Jäljelle jäi 15 artikkelia, joista luettiin kokoteksti. Tässä vaiheessa poissuljettiin vielä tutkimukset, joissa tutkimuksen näkökulma kliiniseen harjoitteluun oli joku muu kuin kättilöopiskelijoiden kokemuksellinen näkökulma, esimerkiksi kättilöopiskelijoiden opetuksessa käytettyjen menetelmien vaikutus kliiniseen harjoitteluun tai kliinisen harjoittelun merkitys kättilöopiskelijoiden sijoittumiselle erilaisiin kättilön työtehtäviin. Pois rajattiin myös tutkimukset, joissa jo tutkimuskysymyksen asettelulla kartoitettiin ainoastaan kättilöopiskelijoiden traumaattisia ja pelkoa herättäviä kokemuksia. Tämä sen vuoksi, että aiheen rajaus haluttiin pitää yleisemmällä tasolla. Lopulliseen kirjallisuuskatsaukseen valikoitui neljä kansainvälistä, vertaisarvioitua

alkuperäistutkimusta sekä yksi kansainvälinen vertaisarvioitu kirjallisuuskatsaus. Tutkimukset oli tehty Australiassa, Italiassa, Irlannissa, Englannissa ja Norjassa.

Taulukko 3. Aineiston hakuprosessin eteneminen.

	Hakutulos	Otsikon mukaan valitut	Tiivistelmän mukaan valitut	Kokotekstin mukaan valitut
Cinahl (EBSCO)	69	22	9	2
PubMed	79	10	1	1
Scopus	51	14	4	2
Medic	4	1	1	0
Yhteensä	203	47	15	5

4.3 Aineiston analyysi

Koska kirjallisuuskatsauksen ensisijainen tehtävä on vastata tutkimuskysymykseen, on katsauksen aineiston käsittelyyn käytettävien menetelmien valinta myös olennainen osa kirjallisuuskatsauksen suorittamista. Kirjallisuuskatsauksen aineiston käsittelyssä on erotettavissa kolme vaihetta: käsittelymenetelmän valinta, valitun aineiston esittely ja valitun aineiston tulosten esittely. Aineiston käsittelymenetelmän valintaan vaikuttaa valittu alkuperäinen aineisto; sen lukumäärä ja heterogeenisyys sekä se, millaista tietoa katsauksella halutaan tuottaa. (Kangasniemi & Pölkki 2016).

Kirjallisuuskatsauksen analyysin tarkoituksena on järjestää ja tehdä yhteenvetoa valittujen tutkimusten tuloksista. Tutkija järjestee ja luokittelee aineistoa sekä etsii yhtäläisyyksiä ja eroja, tulkiten tuloksia niin, että niistä muodostuu ymmärrystä lisäävä kokonaisuus eli synteesi (Niela-Vilén & Hamari 2016). Kyngäs ym. (2011) näkee, että kirjallisuuskatsauksen analyysin yhteydessä olisi mielekkäämpää puhua kuvailevasta synteestistä kuin sisällönanalyysistä, vaikka analyysin suorittaminen noudattaakin sisällönanalyysin periaatteita. Kiviniemi (2018) painottaa, että aineiston analyysissä keskeistä on löytää synteesiä tukeva temaattinen kokonaisrakenne, joka kannattaa koko

aineistoa. Raportoinnissa tulee pyrkiä tarkasteltavien teemojen kokonaisvaltaiseen käsittelyyn. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna aineiston analysoinnin tavoitteena on löytää keskeiset teema-alueet, jotka kuvaavat tutkittavaa kohdetta ja joiden varaan tutkimustulosten analysointi voidaan rakentaa. (Kiviniemi 2018.)

Tämän tutkimuksen aineisto on analysoitu kuvailevan luokittelun menetelmän mukaisesti (Kangasniemi & Pölkki 2016). Kättilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta on tutkielmassa kuvattu teoreettisesta ja kontekstuaalisesta näkökulmasta rajatusti, jäsennetysti ja perustellusti (Kangasniemi ym. 2013). Tavoitteena on saada tietoa siitä, mitä kättilöopiskelijoiden kokemuksista kliinisessä harjoittelussa jo tiedetään, mitkä kättilöopiskelijoiden kokemukset nousevat aineistosta keskeisiksi käsitteiksi ja mitä ovat käsitteiden väliset suhteet. Tavoitteena on yhdistää ja analysoida tietoa kriittisesti ja muodostaa tutkimuksista tietoa (Kangasniemi ym. 2013). Aineistoon on perehdytty lukemalla kohteena olevat artikkelit useita kertoja läpi. Sen jälkeen aineistoa on ryhmitelty tulosten sisällön samankaltaisuuksien ja eroavaisuuksien mukaan. Raportin kappaleessa 5 esitellään tarkemmin tutkielmaan valittu aineisto sekä valitusta aineistosta nousevat tulokset.

5 TULOKSET

Tämän tutkielman aineisto sisälsi viisi tutkimusta, joista kolme oli laadullisia tutkimuksia, yksi kirjallisuuskatsaus ja yksi laadullinen tapaustutkimus. Aineistojen otoskoot vaihtelivat 6-51 tiedonantajan välillä. Tämän katsauksen alkuperäistutkimusten aineiston analyysissä oli käytetty analyysimenetelminä niin sisällön analyysiä kuin teema-analyysiä. Ainoana mukana olleen kirjallisuuskatsauksen aineistosta oli muodostettu metasynteesi. Kaikki tutkimukset olivat kansainvälisiä tutkimuksia. Tämän tutkielman aineisto menetelmiseen ja tuloksineen on esitelty tiivistetysti raportin liitteenä olevassa Taulukossa 4.

5.1 Kätilöopiskelijoiden kokemukset

Kaikissa tähän tutkielmaan valikoituneissa tutkimuksissa kävi ilmi, että saavuttaakseen optimaalisen oppimistuloksen klinisen harjoittelun aikana, kätilöopiskelijoiden on tunnettava yhteenkuuluvuutta työyhteisössä (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Bradshaw ym. 2018, Chenery-Morris ym. 2015, Thunes & Sekse 2015) ja pystyttävä sopeutumaan työyhteisössä vallitsevaan työskentelykulttuuriin (Arundell ym. 2017). Yhteenkuuluvuuden tunnetta lisäsi työyhteisön opiskelijamyönteinen ilmapiiri, vastaavasti yhteenkuuluvuuden tunnetta heikensi työyhteisön opiskelijavastainen ilmapiiri. Kuvailevan luokittelun menetelmän mukaisesti aineistoa on lähdetty tarkastelemaan näiden kahden pääluokan mukaisesti.

5.1.1 *Työyhteisön opiskelijamyönteinen ilmapiiri edistää oppimista*

Bradshaw ym. (2018) mukaan kätilöopiskelijat kokevat ohjaavan henkilökunnan ja kätilöopiskelijoiden välisillä henkilökemioilla olevan merkitystä opiskelijoiden kokemuksiin kliinisessä harjoittelussa. Heidän mukaansa kätilöopiskelijat pitävät oppimisen kannalta tärkeänä myös työyhteisön jäseneksi tulemistä. Tiimiin kuulumisen lisää vastuun antamista ja vastuun ottamista, jonka nähdään edistävän oppimista (Bradshaw ym. 2018.) Kätilöopiskelijoiden ystävällinen vastaanotto ja perehdytys

osaston toimintaan (Thunes & Sekse 2015) sekä kättilöopiskelijan mukaan ottaminen oppimistilanteisiin heti käytännön harjoittelun alkaessa, lisäävät opiskelijoiden hyvinvointia, motivaatiota ja oppimista (Arundell ym. 2017, Thunes & Sekse 2015) sekä edistävät opiskelijoiden yhteenkuuluvuuden tunnetta työyhteisössä. Kättilöopiskelijoille on tärkeää tulla hyväksytyksi osaksi työyhteisöä ja saavuttaa ohjaavan kättilön luottamus ja arvostus (Bradshaw ym. 2018). Kättilöopiskelijat ymmärtävät, että molemminpuoliseen tutustumiseen menee aikaa, ja vasta ajan myötä kättilöopiskelija voi saavuttaa henkilökunnan luottamuksen. Luottamuksen saavuttaminen lisää opiskelijan vastuunottoa ja sen myötä vaikuttaa oppimiseen edistävästi. Kättilöopiskelijan tunne työyhteisöön kuulumisesta lisääntyy taitojen karttuessa. (Bradshaw ym. 2018, Borrelli ym. 2017).

Kättilöopiskelijat kokevat positiivisen ja kannustavan opiskelija – ohjaajasuhteen tärkeäksi tekijäksi kliinisen harjoittelun onnistumisen kannalta. Niin ikään opiskelijaohjaukseen motivoituneen ohjaajan koetaan olevan avainasemassa onnistuneen oppimiskokemuksen saavuttamiseksi kliinisessä harjoittelussa. (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Bradshaw ym. 2018, Chenery-Morris ym. 2015, Thunes & Sekse 2015). Borrelli ym. (2017) mukaan positiivinen ohjaajasuhde auttaa opiskelijoita jakamaan näkemyksiään ja pohdintojaan harjoittelussa, stimuloiden oppimista kohti ongelmanratkaisua. Toimiva ohjaajasuhde edistää myös opiskelijoiden kliinisten taitojen oppimista, kasvattaa itseluottamusta ja auttaa kättilöopiskelijaa tulemaan osaksi moniammatillista tiimiä (Borrelli ym. 2017).

Kättilöopiskelijat kokevat ohjaussuhteen jatkuvuuden helpottavan merkittävästi hedelmällisen oppimissuhteen muodostamista ohjaajan kanssa. Kättilöopiskelijan ei tarvitse joka työvuorossa aloittaa uuden ohjaajan kanssa, vaan tuttu ohjaaja tuntee opiskelijan tiedot ja taidot, ja pystyy näin luottamaan opiskelijaan, jolloin opiskelija kykenee harjoittelemaan itsenäisemmin kättilön työtä (Chenery- Morris ym. 2015, Bradshaw ym. 2018, Borrelli ym. 2017). Chenery- Morris ym. (2015) mukaan ohjaussuhteen jatkuvuuden etuna nähdään myös se, että ohjaaja oppii tuntemaan opiskelijaa myös persoonana, ja päinvastoin. Niin opiskelijat kuin ohjaajat, painottavat kuitenkin, että ohjaussuhteessa tulee säilyä ammatillinen objektiivisuus. Tutkimuksesta nousee myös esille, niin opiskelijoiden kuin ohjaajien kertomana, kättilöopiskelijan tarve työskennellä myös muiden kättilöiden kuin nimetyn ohjaajan opastuksessa, jotta

opiskelija voi oppia erilaisia työtapoja ja kehittyä itsenäisessä päätöksenteossa. (Chenery-Morris ym. 2015.)

Motivoitunut ohjaaja on valmis opettamaan ja ohjaamaan, osoittaa kiinnostusta kättilöopiskelijan harjoittelujaksolle asettamia tavoitteita kohtaan (Thunes & Sekse 2015, Borrelli ym. 2017) sekä on halukas ottamaan kättilöopiskelijaa mukaan hoidolliseen päätöksentekoon ja tukemaan näin opiskelijan kehittymistä kohti itsenäisempää työskentelyä (Bradshaw ym. 2018, Borrelli ym. 2017). Kättilöopiskelijat kokevat, että opiskelijaohjaajien tulisi olla koulutettuja tehtävänsä käytännön harjoittelun ohjaajina, tietoisia opiskelijoiden tavoitteista sekä kykeneviä rakentaviin ja kokoaviin palautekeskusteluihin (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Bradshaw ym. 2018). Arundell ym. (2017) mukaan kättilöopiskelijan kliininen harjoittelu sisältää paljon havainnoimalla oppimista ja mallioppimista. Kättilöopiskelijat kokevat, että riittävän tarkat ohjeet ohjaajalta edesauttavat kättilöopiskelijaa suunnittelemaan ja toteuttamaan asiakkaan hoitoa myös itsenäisesti (Arundell ym. 2017).

Thunes & Sekse (2015) mukaan kättilöopiskelijat toivovat harjoittelujaksoilla enemmän ”tavoitepuhetta”. Kättilöopiskelijat kokevat, että harjoittelujaksolle asetetuista tavoitteista keskusteleminen, ohjaajan ja opiskelijan odotuksista toisiaan kohtaan keskusteleminen sekä yhteisen oppimissuunnitelman tekeminen keskustelun pohjalta, helpottaa myös kättilöopiskelijan harjoitteluympäristöön ja työyhteisöön sopeutumista (Thunes & Sekse 2015). Opiskelijat kokevat, että tavoitekeskustelussa on hyvä huomioida myös opiskelijan aikaisempi osaaminen (Arundell ym. 2017).

Paitsi tavoitteiden asettamisen ja niiden ajoittaisen tarkistamisen, kokevat kättilöopiskelijat myös palautteen saamisen tärkeäksi, oppimista edistäväksi tekijäksi (Arundell ym. 2017, Bradshaw ym. 2018). Palautetta kättilöopiskelijat saavat paitsi ohjaajiltaan, myös kanssaopiskelijoiltaan. Arundell ym. (2017) toteavat raportissaan, että refleктоivan palautekeskustelun onnistuminen edellyttää ohjaajilta kannustavan oppimisympäristön luomista ja molemminpuolista arvostusta ohjaajan ja opiskelijan välillä. Kättilöopiskelijat kokevat tärkeinä myös ajoittaiset reflektointipäivät oman opiskelijaryhmän kanssa, koska harjoittelujaksot ovat pitkiä ja harjoittelupaikat kaukana toisistaan (Bradshaw ym. 2018).

5.1.2 Työyhteisön opiskelijavastainen ilmapiiri haittaa oppimista

Yhteenkuuluvuuden tunteen kehittymistä hidastaa kättilöopiskelijoiden vaikeudet sopeutua työyhteisöön sekä oman roolin omaksuminen kättilöopiskelijana työyhteisössä (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Bradshaw ym. 2018, Thunes & Sekse 2015). Työyhteisöön sopeutumista hankaloittaa huonosti suunniteltu ja valmistautumaton opiskelijoiden vastaanotto osastolle (Thunes & Sekse 2015). ”Kuka ottaa opiskelijan?” – kysymys tuntuu opiskelijasta epämuikavalta (Arundell ym. 2017). Kättilöopiskelijoilla on kokemuksia yksin jättämisestä, sivuuttamisesta ja huomiotta jättämisestä sekä kokemuksia siitä, että opiskelija on vain ohjaajan avustajana ja tekemässä osastolla niin sanotut likaiset työt (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Thunes & Sekse 2015).

Arundell ym. (2017) mukaan kättilöopiskelijat eivät alkujaankaan odota tulevansa kohdelluiksi kliinisessä harjoittelussa tasavertaisina kättilöiden kanssa. Siitä huolimatta kokevat he tulevansa kohdelluiksi alentavasti ja epäinhimillisesti, esimerkiksi tilanteissa, joissa heidän aikaisempi osaamisensa kyseenalaistetaan. Kättilöopiskelijat kokevat myös hierarkista erottelua kättilöiden ja opiskelijoiden välillä, esimerkiksi siinä, missä opiskelijoiden kuului istua ja missä syödä (Arundell ym. 2017). Henkilökunnan negatiivinen käytös opiskelijaa kohtaan voi olla esteenä oppimiselle ja aiheuttaa opiskelijalle epävarmuutta, stressiä ja ulkopuolisuuden tunnetta (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Bradshaw ym. 2018, Thunes & Sekse 2015).

Arundell ym. (2017) mukaan kättilöopiskelijat kokevat, että kättilöillä on oma, profession liittyvä, kielensä ja kulttuurinsa, johon sisään päästäkseen on työskenneltävä vuosia kättilön ammatissa. Erityisesti kättilöopiskelijoilla, joilla on aikaisempi hoitoalan tutkinto, oli vaikeuksia päästä sisään kättilökulttuuriin (Thunes & Sekse 2015). Kättilöopiskelijat kokevat kuitenkin, että kielen ja kulttuurin oppiminen ja omaksuminen helpottaa kättilöopiskelijoiden työyhteisöön sopeutumista (Arundell ym. 2017). Kokeneemmat opiskelijat ovat nuoremmille kättilöopiskelijoille usein tärkeänä tukena kättilökulttuuriin sopeutumisessa (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017). Arundell ym. (2017) kirjallisuuskatsauksen mukaan kättilöopiskelijat kokevat itsensä osaksi työyhteisöä siinä vaiheessa, kun henkilökunta alkaa muistaa heidät nimeltä.

Kätilöopiskelijat kokevat haasteeksi kliinisessä harjoittelussa omanlaisten kädentaitojen ja toimintatapojen sekä kätilötyön filosofian löytämisen ja omaksumisen. Sopeuduttuaan työyhteisöön, kätilöopiskelijat alkoivat huomata kätilöillä olevan erilaisia toimintatapoja ja tyylejä sekä asenteita tehdä kätilön työtä (Arundell ym. 2017, Bradshaw ym. 2015). Saavuttaakseen opintojakson tavoitteet kliinisessä harjoittelussa, on kätilöopiskelijoiden omaksuttava monia erilaisia tapoja tehdä kätilön työtä ja toimia hoitotilanteissa, riippuen aina ohjaavan kätilön tavasta toimia. Koska opiskelijat haluavat tulla muistetuksi työyhteisössä hyvinä opiskelijoina, sopeutuvat he hoitamaan asiakkaita aina kunkin ohjaajan toimintatapojen mukaisesti. (Arundell ym. 2017.) Kätilöopiskelijat näkevät eri ohjaajien toimintatapojen oppimisen kuitenkin myös positiivisena asiana oman ammatillisen kehittymisen kannalta (Arundell ym. 2017, Bradshaw ym. 2015).

Kätilöopiskelijat kokevat toisinaan haastavana teorian ja käytännön yhdistämisen. Borrellin ym. (2017) mukaan etenkin ensimmäisen vuoden opiskelijat kokevat, että käytännön harjoittelun alkaessa heillä ei vielä ollut riittävän vahvaa teoriapohjaa käytännön toiminnan perustaksi. Opinnoissaan pidemmällä olevat kätilöopiskelijat puolestaan kokevat, että koulutuksessa painotettava näyttöön perustuva ote oppimiseen ja hoitotyöhön ei näy käytännön kätilöntyössä (Arundell ym. 2017). Kätilöopiskelijat tunnistivat kliinisessä harjoittelussa erilaisia hoitamisen filosofioita. Kätilöopiskelijat arvostavat kätilöitä, jotka tekevät kätilön työtä naisesta ja synnyttäjistä lähtöisin olevalla hoitotyön otteella (A woman-centered philosophy) ja kokevat voimakasta tarvetta hoitaa synnyttäjiä kätilötyön keinoin, asiakkaan omista tarpeista lähtien (Arundell ym. 2017).

5.1.3 Kliininen harjoittelu mahdollistaa kätilön ammattiin kasvamisen

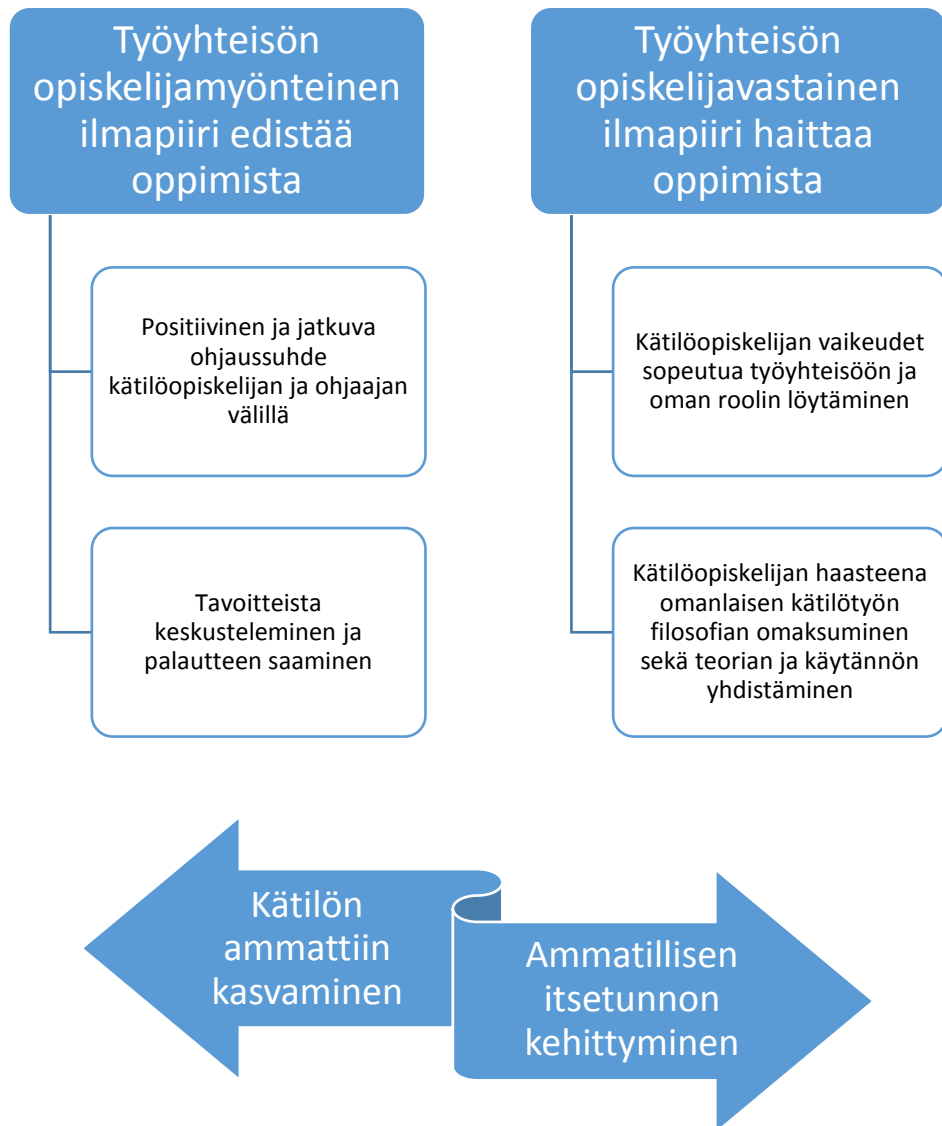
Kliininen harjoittelu edesauttaa kätilöopiskelijan ammattiin kasvamista ja ammatillisen itsetunnon kehittymistä (Arundell ym. 2017, Borrelli ym. 2017, Bradshaw ym. 2018, Chenery-Morris ym. 2015, Thunes & Sekse 2015). Kätilöopiskelijat kokevat ammatillisen itsetunnon kasvavan kliinisten taitojen karttuessa (Borrelli ym. 2017) ja ohjaajien alkaessa luottaa opiskelijan omatoimisuuteen (Bradshaw ym. 2018) sekä ohjaajien alkaessa osallistaa opiskelijaa osaksi kätilötyön moniammatillista tiimiä

(Borrelli ym. 2017). Ammattiin kasvaminen ei ole kuitenkaan pelkästään kliinisten kädentaitojen vaan myös emotionaalisten taitojen oppimista. Kättilöopiskelijat kokevat kliiniset harjoittelut nopeatempoisiksi ja haastaviksi oppimisjaksoiksi, joissa opiskelija kohtaa asioita, jotka koskettavat myös emotionaalisella tasolla (Thunes & Sekse 2015).

Ammattiin kasvaminen ja ammatillisten taitojen kehittyminen jatkuu läpi opiskelun ja vielä kättilön ammattiin valmistumisen jälkeenkin. Kättilöopiskelijat kokevat käytännön harjoittelut ainutlaatuisina tilaisuuksina päästä näkemään ja kokemaan kättilön maailmaa ja kartuttamaan merkityksellisiä oppimiskokemuksia kättilön ammattiin kasvamisen prosessissa (Bradshaw ym. 2018, Borrelli ym. 2017). Kättilöopiskelijat kokevat, että kliininen harjoittelu tarjoaa jatkuvia oppimisen kokemuksia, niiden nähdään vahvistavan opiskelijan luottamusta kykyihinsä ja lisäävän itsevarmuutta. Samalla he kokevat myös epävarmuutta siitä, kykenevätkö he kohtaamaan kättilötyön haasteet ja vaatimukset. (Borrelli ym. 2017).

Borrelli ym. (2017) totesivat kättilöopiskelijoiden kokevan tärkeäksi ja merkitykselliseksi oppimiskokemukseksi kliinisessä harjoittelussa tapausoppimisen. Italiassa kättilöopiskelijat seuraavat ja hoitavat kahta raskaana olevaa naista läpi raskausajan ja synnytyksen, aina lapsivuodeaikaan saakka. Kättilöopiskelijat saavat näissä case-harjoituksissa toimia naisen/synnyttäjän ”rinnalla kulkijoina” läpi koko raskauden ja synnytyksen. Kättilöopiskelijat kokevat tapausoppimisen vahvistavan kättilöopiskelijan ammatillisen itsetunnon kehittymistä ja ammattiin kasvamista mahdollistamalla opiskelijan osallistumisen koko kättilötyön sisältöä kuvaavaan oppimisprosessiin raskaana olevan ja synnyttävän naisen hoitopolkua seuraamalla. (Borrelli ym. 2017.)

Alla olevassa Kuviossa 1 on esitetty tutkielman aineistosta esille nousseita kättilöopiskelijoiden oppimista edistäviä ja haittaavia kokemuksia kliinisen harjoittelun aikana. Kuvion tarkoituksena on luoda kokonaiskuva ja ymmärrys aineistosta.

Kuvio 1. Kätilöopiskelijoiden oppimisprosessia edistävät ja haittaavat kokemukset kliinisessä harjoittelussa.

6 POHDINTA

6.1 Tutkimustulosten tarkastelua

Tässä tutkielmassa kartoitettiin kätilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta. Kirjallisuuskatsauksen menetelmin toteutetussa tutkielmassa nousi merkittävästi esille työyhteisön opiskelijanmyönteisen ja vastaavasti opiskelijavastaisen ilmapiirin merkitys kätilöopiskelijoiden onnistuneelle tai epäonnistuneelle työharjoittelukokemukselle. Tutkielman tulokset ovat yhteneväisiä jo aiemmin tehtyjen tutkimusten kanssa ja näin ollen tämä tutkielma vahvistaa aiemmin tutkittua tietoa.

Kätilöopiskelijat kokivat, että tunne työyhteisöön kuulumisesta ja työyhteisöön sopeutuminen edistävät merkittävästi harjoittelun aikaista oppimista. McKenna ym. (2013) ovat tutkineet kätilöopiskelijoiden yhteenkuuluvuuden tunteen kokemista työyhteisöissä kliinisen harjoittelun aikana. Heidän mukaansa opiskelijoiden työyhteisöön kuulumisen tunteeseen vaikutti ennen kaikkea työyhteisön kätilöiden hyväksyntä. Myös Sidebotham ym. (2015) ovat todenneet kätilöiden, ohjaajien ja kätilöopiskelijoiden välisten avointen ja kannustavien suhteiden vaikuttavan opiskelijoiden yhteenkuuluvuudentunteeseen työyhteisössä. Tämä kävi ilmi myös tämän tutkielman tuloksissa. Kätilöopiskelijaa tukevan työyhteisön ilmapiirin luominen on tärkeää, jotta opiskelijoilla voisi kehittyä sellaisia tietoja, taitoja ja asenteita, joita kätilöltä vaaditaan (Arundell ym. 2017).

Opiskelijaohjaajan rooli kliinisen harjoittelun onnistumiselle nousi myös voimakkaasti esille tässä tutkielmassa. Jordan ja Farley (2008) ovat tutkineet kätilöopiskelijoiden oppimiskokemuksia, erityisesti opiskelijaohjaajan merkitystä opiskelijan kliinisten taitojen kehittämisessä. He pitävät kliinisen harjoittelun ohjaajan roolia merkityksellisenä tekijänä harjoittelun onnistumisen kannalta. Ohjaajalla on oleellinen rooli opiskelijan itseluottamuksen rakentajana käytännön harjoittelussa sekä oppimisympäristön luomisessa opiskelijan oppimista tukevaksi (Jordan & Farley 2008, Lukasse ym. 2017.)

Hyvän opiskelijaohjaajan piirteitä on kartoitettu tutkimuksen keinoin. Hyvä ohjaaja tunnistaa opiskelijan oppimistarpeet ja auttaa opiskelijaa saavuttamaan ne sekä järjestää aikaa oppimiskokemuksista keskustelemiselle ja rohkaisee opiskelijaa ottamaan osaa erilaisiin oppimistilanteisiin (Hughes & Fraser 2011). Tutkielmassa korostui kättilöopiskelijoiden kokemus opiskelija- ohjaajasuhteen jatkuvuuden merkityksestä opiskelijoiden oppimista tukevana tekijänä (Chenery-Morris ym. 2015). Ohjaussuhteen jatkuvuuden merkitystä tutkittaessa on todettu, että jatkuvuus helpottaa niin opiskelijaa kuin ohjaajaakin arvioimaan opiskelijan oppimistarpeita sekä lisää opiskelijan mahdollisuuksia osallistua sellaisiin oppimistilanteisiin, joista opiskelija tarvitsee lisää harjoitusta. (Licquirish & Seibold 2008, Brunstad & Hjälmhult 2014, Krause 2016).

Kättilöopiskelijat toivovat ohjaajien olevan huolehtivia ja välittäviä, nauttivan opettamisesta sekä jakavan yhteisen kättilötyön filosofian (A woman -centered philosophy) kättilöopiskelijan kanssa sekä lisäksi toimivan roolimalleina opiskelijoille toteuttaessaan hoitotyötä asiakkaan tarpeesta lähtöisin (Licquirish & Seibold 2008, Sidebotham ym. 2015). Medikalisoituminen ja lääkärijohtoisuus heijastuvat paitsi kättilöiden, niin myös kättilöopiskelijoiden mahdollisuuksiin toteuttaa synnyttäjän hoitoa kättilötyön keinoin (Ahmadi ym. 2018, Jordan & Farley 2008). Kättilöopiskelijat arvostavat ohjaajakättilön kokemusta ja näkemystä siitä, että kättilö on säännöllisen synnytyksen hoitamisen asiantuntija, ja lääketieteellinen puuttuminen synnytykseen on tarpeellista vain silloin kun synnytyksen kulku muuttuu epäsäännölliseksi (Sidebotham ym. 2015). Kättilöopiskelijat ymmärtävät tämän vaativan paljon kokemusta sekä tietoa ja taitoa (niin teoreettista kuin käytännöllistäkin) kättilön työstä naisen ja synnyttäjän hoitajana. Borrelli ym. (2017) mukaan kättilöopiskelijat myös jännittävät vastuuta, joka kättilöllä on työskennellessään synnyttäjää hoitavana asiantuntijana.

Krausen (2016) mukaan opiskelijoiden tulisi saada rakentavaa palautetta paitsi oppimistilanteen jälkeen, myös sen aikana. Hän näkee, että mitä pitempi aika palautteen saamiseen menee oppimistilanteen jälkeen, sen vähempi palaute tukee opiskelijan oppimista. Tämän tutkielman mukaan kättilöopiskelijat toivovat ohjaajalta enemmän rakentavaa palautetta (Arundell ym. 2017, Bradshaw ym. 2018). Wells & McLoughlin (2014) ovat kartoittaneet tutkimuksessaan, kuinka opiskelijaohjaajat voivat auttaa hoitotyön opiskelijoita kliinisessä harjoittelussa saavuttamaan oppimiskokemuksia. Heidän mukaansa opiskelijan saama rakentava palaute paitsi auttaa opiskelijaa

liittämään teoriassa opittua käytäntöön myös motivoi opiskelijaa oppimaan lisää ja kehittymään. (Wells & McLoughlin 2014.)

Tästä tutkielmasta käy ilmi, että kättilöopiskelijat pitävät tärkeänä, mutta haastavana teorian tiedon yhdistämistä käytännön toimintaan käytännön harjoittelussa. Borrelli ym. (2017) mukaan kättilöopiskelijat kokivat teorian tietonsa riittämättömäksi ennen ensimmäistä harjoittelujaksoa. Carolan-Olah ja Kruger (2013) tutkimuksesta ilmenee, että kättilöopiskelijoilla on vaikeuksia kytkeä koulussa opittua teoriatietoa käytäntöön etenkin opintojen alkuvaiheessa. Koulutuksen loppupuolella, kun käytännön harjoittelukokemusta on jo kertynyt enemmän, pystyvät kättilöopiskelijat paremmin ymmärtämään teorian merkityksen ja liittämään sen yhteyden kliiniseen työhön (Carolan-Olah & Kruger 2013).

Aikaisempi tutkimus osoittaa, että kättilöopiskelijat kokevat myös kädentaitojen harjoittamisen tärkeäksi jo koulussa ennen kliiniseen harjoitteluun osallistumista (Carolan-Olah & Kruger 2013, Sidebotham ym. 2015). Lisäksi kättilöopiskelijat toivovat koulutukselta nykyistä enemmän simulaatioharjoittelua (Lukasse ym. 2017). Näyttöön perustuvaa hoitotyötä painotetaan koulutuksen aikana (Spencer & Yuill 2018, Sidebotham ym. 2015). Tämän tutkielman mukaan kättilöopiskelijat kokevat kuitenkin, että näyttöön perustuva työote ei vielä näy tarpeeksi käytännön työssä (Arundell ym. 2017).

Kättilöopiskelijan vaikeudet sopeutua työyhteisöön sekä oman roolin löytäminen työyhteisössä nousevat esille haasteina tässä tutkielmassa. Aihetta on tutkittu laajemmin kansainvälisesti, suomalaisista tutkimuksista aiheesta löytyy niukasti. Teuvo ym. (2017) ovat tutkineet suomalaisten terveystieteiden opiskelijoiden kielteisiä kokemuksia käytännön harjoittelun aikana. Heidän tutkimuksestaan käy ilmi terveystieteiden opiskelijoiden (sekä toisen asteen terveystieteiden opiskelijat että ammattikorkeakoulun terveystieteiden opiskelijat) tyytymättömyys opiskelijaohjauksen järjestämiseen, ohjaajan asenteisiin ja ohjaustaitoihin sekä oppimisympäristöön. Heidän mukaansa opiskelijat kaipaavat käytännön harjoittelussa enemmän yksilöllistä ohjausta, enemmän tukea oppimisprosessiin sekä opiskelijan arvostamista (Teuvo ym. 2017).

Hakojärvi ym. (2011) puolestaan on kartoittanut systemaattisen kirjallisuuskatsauksen menetelmin hoitotyön opiskelijoiden (sairaanhoitaja, terveydenhoitaja, kättilö) kokemuksia henkisestä väkivallasta käytännön harjoittelussa. Katsauksen aineisto koostuu kansainvälisistä artikkeleista, lukuun ottamatta yhtä suomalaista tutkimusta. Hakojärven ym. (2011) kirjallisuuskatsauksessa henkiseksi väkivallaksi on määritelty, Työsuojeluhallinnon määritelmän mukaisesti, kielteinen käytös, joka ilmenee sanallisessa tai sanattomassa muodossa moittimisena, pilkkaamisena, kiusaamisena, haukkumisena, pahan puhumisena, työyhteisöstä eristämisenä ja tilanteina, joissa työntekijän kanssa ei keskustella (Hakojärvi ym. 2011). Kirjallisuuskatsauksen mukaan hoitoalan opiskelijat kokevat käytännön harjoittelussa henkistä väkivaltaa, joka ilmenee sanallisena ja sanattomana viestintänä. Tämä vaikuttaa negatiivisesti opiskelijoiden terveyteen ja toimintakykyyn, ammatilliseen kasvuun, mielikuviin hoitotyöstä ammattina sekä tulevaisuuden urasuunnitelmiin (Hakojärvi ym. 2011). Tässä tutkielmassa kättilöopiskelijat nostivat esille joitakin sanattoman henkisen väkivallan piirteitä, kuten sivuuttamisen ja huomiotta jättämisen.

Kättilöopiskelijan ammatillisen kasvun ja kehittymisen näkökulmasta on tärkeää tunnistaa mahdolliset oppimiseen vaikuttavat haasteet sekä oppimista tukevat tekijät työyhteisössä. Kliininen harjoitteluympäristö tarjoaa kättilöopiskelijoille ainutlaatuisen mahdollisuuden päästä tutustumaan kättilön monipuolisiin työkenttiin sekä kartuttaa merkityksellisiä oppimiskokemuksia ja saavuttaa laajaa osaamista kättilön ammattiin kasvamisen prosessissa. Teuhon ym. (2017) mukaan hoitoalalla on kiinnitettävä erityistä huomiota työyhteisön ilmapiiriin sekä kollegiaaliseen käyttäytymiseen niin henkilöstön kesken kuin suhteessa opiskelijoihin.

6.2 Tulosten luotettavuus

Tieteellisen tutkimuksen pyrkimyksenä on tuottaa mahdollisimman luotettavaa tietoa tutkittavasta kohteesta tai ilmiöstä. Tutkimuksen luotettavuuden arvioinnilla selvitetään, kuinka totuudenmukaista tietoa tutkimuksella on kyetty tuottamaan. Luotettavuuden arviointi on välttämätöntä tutkimustoiminnan, tieteellisen tiedon ja sen hyödyntämisen kannalta (Kylmä & Juvakka 2014).

Tämän tutkielman aineisto koostui neljästä laadullisesta tutkimuksesta sekä yhdestä kirjallisuuskatsauksesta. Kirjallisuuskatsauksen käyttäminen aineistona saattaa heikentää tutkielman luotettavuutta. Tässä tutkielman aineistossa mukana oleva kirjallisuuskatsaus haluttiin ottaa mukaan aineistoon kuitenkin sen merkittävän sisällöllisen annin vuoksi. Kirjallisuuskatsaus on tuore kooste aikaisemmasta, paljon viitatuista tutkimuksista kättilöopiskelijoiden kliinisen harjoittelun kokemuksiin liittyen ja sisältää useita keskeisiä tutkimuksia, joita aiheen parissa on aikaisemmin tarkasteltu.

Käytettäessä aineistona aiheesta aiemmin tehtyä kirjallisuuskatsausta, on kuitenkin vaarana, että aineistoon tulee epähuomiossa valittua sama alkuperäisartikkeli, jota on käytetty myös aineistoon valitussa kirjallisuuskatsauksessa. Sama tutkimus päättyy siis aineistoon kaksi kertaa. Näin kävi tässä tutkielmassa, ja virhe huomattiin vasta tutkielman ollessa jo valmis. Tähän tutkielmaan sisäänottokriteerein valittu Thunes & Sekse (2015) tutkimus oli mukana tarkastelun kohteena myös Arundell ym. (2017) tekemässä kirjallisuuskatsauksessa, yhtenä kahdestatoista katsauksen artikkelista. Kaikkien tutkielmassa mukana olleiden artikkelien tulosten ollessa kuitenkin hyvin samansuuntaisia, päädyttiin Thunes & Seksen tutkimus huomioimaan myös yhtenä osana tämän tutkielman aineistoa. Tutkielman tuloksiin Thunes & Sekse artikkelin poistaminen aineistosta ei olisi vaikuttanut. Poistaminen olisi sen sijaan ollut sisäänottokriteereiden vastainen toimenpide. Luotettavuusvirhe päädyttiin esittämään tässä tutkielman laatua pohtivassa osiossa. Laadullisessa tutkimuksessa tutkimuksen luotettavuuden arviointi kohdistuu koko tutkimusprosessiin, aina tutkimuskysymysten asettamisesta loppuraportin kirjoittamiseen. Erityisesti tutkimuksen luotettavuuden arviointi korostuu aineiston keruussa ja analysoinnissa sekä raportoinnissa. (Polit & Beck 2017.)

Pölkkin ym. (2014) mukaan yksityiskohtainen ja havainnollistava aineiston käsittely edistää kirjallisuuskatsauksen luotettavuutta. Tässä tutkielmassa pyrittiin huolellisella aineiston hakustrategialla sekä sisäänotto- ja poissulkukriteereiden muodostamisella valikoimaan tutkimuskysymykseen vastaava aineisto. Tämän tutkielman aineisto osoitti riittäväytensä saturaatiolla. Se on tutkimuksen aineiston riittävyttä kuvaava luotettavuuskriteeri, joka kertoo aineiston olevan riittävä, kun aineiston sisällössä alkaa toistua samantyyppiset teemat (Polit & Beck 2017).

Laadullisen tutkimuksen uskottavuus edellyttää sitä, että tulokset on kuvattu niin selkeästi, että lukija ymmärtää, miten analyysi on tehty ja mitkä ovat tutkimuksen vahvuudet ja rajoitukset (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013). Haastetta aineiston sisällölliseen tarkasteluun toi se, että kaikki artikkelit olivat englanninkielisiä, tutkielman tekijän äidinkielen ollessa suomi. Omakohtainen kokemus kättilönä työskentelemisestä helpotti kuitenkin sisällön ymmärtämistä. Tutkielman tekijän omakohtainen kokemus tutkittavasta aihepiiristä voi kuitenkin vaikuttaa myös siihen, miten tutkija tulkitsee aineistoa. Vaarana voi olla, että tutkija tulkitsee aineistoa omista tarkoituseristään lähtöisin, eikä pysty aineiston objektiiviseen tulkintaan (Kylmä & Juvakka 2014, Polit & Beck 2017). Se voi myös tässä tutkielmassa heikentää tutkimuksen luotettavuutta.

6.3 Tulosten merkittävyys ja jatkotutkimusaiheet

Johtopäätöksenä tämän tutkielman perusteella voidaan todeta, että työyhteisön opiskelijamyönteisen ja vastaavasti opiskelijavastaisen ilmapiirin merkitys kättilöopiskelijoiden onnistuneelle tai epäonnistuneelle työharjoittelukokemukselle on merkittävä. Opiskelijaohjaaminen kuuluu jokaisen hoitotyöntekijän ammatilliseen työnkuvaan ja tulisi nähdä molemminpuolisena vuorovaikutuksellisenä oppimis- ja ohjaustapahtumana opiskelijan ja ohjaajan välillä. Optimaalisessa tilanteessa opiskelijamyönteinen ilmapiiri on luonnollinen osa toimintaympäristön kulttuuria, ja jokainen työyhteisön jäsen vastaa omalta osaltaan positiivisen ilmapiirin luomisesta.

Kättilöopiskelijat pitävät tärkeänä tavoitteista keskustelemista ja palautekeskusteluja harjoittelujaksojen aikana. Palautekeskustelut ovat tärkeitä paitsi opiskelijoille myös hoitohenkilökunnalle. Jotta myös kättilöt - opiskelijaohjaajina - voivat kehittyä tehtävässään, tulisi rakentavan palautteen antaminen olla molemminpuolista opiskelija - ohjaajasuhteessa.

Näyttöön perustuva toiminta alkaa tulla näkyvämmäksi osaksi kliinistä hoitotyötä myös kättilötyössä. Tutkimustiedon käytäntöön saattaminen, kliiniselle kättilötyölle hyödynnettävässä muodossa, on haastavaa ja vaatii resursseja kehittämistyöhön.

Näyttöön perustuva toiminta tulee jatkossa yhä enemmän ohjaamaan myös kliinistä kättilötyötä paitsi hoitotyön kehittämisen ja johtamisen kautta niin myös uusien opiskelijoiden tuodessa näyttöä lähemmäs käytännön kättilön työtä.

Hakustrategian mukaan tutkielmaan etsittiin artikkeleita niin kansainvälisistä kuin kotimaisista tietokannoista. Kotimaista tutkimustietoa kättilöopiskelijoiden kokemuksista kliinisestä harjoittelusta löytyi vain vähän, kansainvälistä aineistoa reilummin. Aiheen kotimainen, tuore tutkimus on suuntautunut yleisesti terveysalan ja hoitoalan opiskelijoiden kokemusten tutkimiseen, tarkemmin vielä kielteisten kokemusten tutkimiseen. Erikseen kättilöopiskelijoiden kokemusten laadullista tutkimusta kliinisestä harjoittelusta ei ole kotimaassamme tehty. Kansallista tutkimusta aiheesta tarvitaan, jotta voidaan kehittää kättilöopiskelijoiden koulutusta ja käytännön harjoittelua sekä nähdä myös jatkossa kliinisten harjoittelujaksojen merkittävyys opiskelijan tietojen, taitojen, asenteiden sekä ammatillisen identiteetin kehittymisen kannalta. Jatkossa, tutkimuksen avulla, voisi kartoittaa myös kättilöopiskelijoiden positiivisia kokemuksia kliinisiä harjoitteluja koskien, ja näin kehittää myös työyhteisöjä positiivisen palautteen kautta kättilöopiskelijan oppimista tukevan ilmapiirin kehittämisessä.

LÄHTEET

(kirjallisuuskatsauksessa mukana olevat artikkelit on merkitty *)

- Ahmadi G, Shahriari M, Kohan S & Keyvanara M (2018) Fear, an unpleasant experience among undergraduate midwifery students: A qualitative study. *Nurse Education in Practice*. 29(9):110-115.
- *Arundell F, Mannix J, Sheehan A & Peters K (2017) Workplace culture and the practice experience of midwifery students: A meta-synthesis. *J Nurs Manag*. 26(3):302-313.
- *Borrelli S, Cattaneo A, Recacati R & Nespoli A (2017) Disorientation, self-awareness and ongoing learning: student midwives' experiences of clinical placements in Italy. *MIDIRS*. 27(3):391-397.
- *Bradshaw C; Murphy Tighe S & Doody O (2018) Midwifery students' experiences of their clinical internship: A qualitative descriptive study. *Nurse Education Today* (68):213-217.
- Brunstad A & Hjälmhult E (2014) Midwifery students learning experiences in labor wards: A grounded theory. *Nurse Education Today*. 34(12):1474-1479.
- Carolan M & Kruger G (2011) Undertaking midwifery studies: Commencing students' views. *Midwifery* 27(5):642-647.
- Carolan-Olah M & Kruger G (2014) Final year students' learning experiences on the Bachelor of Midwifery course. *Midwifery* 30(5):956-961.
- *Chenery-Morris S (2015) The importance of continuity of mentorship in pre-registration midwifery education. *Evidence Based Midwifery*. 13(2):47-53.
- Hakojärvi H-R, Salminen L & Suhonen R (2011) Hoitohenkilökunnan opiskelijoihin kohdistama henkinen väkivalta ohjatussa harjoittelussa – kirjallisuuskatsaus. *Hoitotiede* 23(3):162-174.
- Hirsjärvi S, Remes P & Sajavaara P (2009), Tutki ja kirjoita. Tammi. Keuruu.
- Hughes AJ & Fraser DM (2011) "There are guiding hands and there are controlling hands": Student midwives experience on mentorship in the UK. *Midwifery* 27(4): 477-483.
- Jordan R & Farley CL (2008) The confidence to practice midwifery: Preceptor influence on student self-efficacy. *Journal of Midwifery & Women's Health* 53(5):413-420.
- Kangasniemi M, Utriainen K, Ahonen S-M, Pietilä A-M, Jääskeläinen P & Liikanen E (2013) Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon. *Hoitotiede* 25(4):291-301.
- Kangasniemi M & Pölkki T (2016) Aineiston käsittely: Kirjallisuuskatsauksen ydin. Teoksessa: Stolt M, Axelin A & Suhonen R (toim.) Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. Turun yliopisto. 80-93.
- Kankkunen P & Vehviläinen-Julkunen K (2013) Tutkimus hoitotieteessä. Sanoma Pro Oy. Helsinki.
- Krause SA (2016) Precepting challenge: Helping the student attain the affective skills of a good midwife. *Journal of Midwifery & Womens Health* 61(1):37-46.
- Kiviniemi K (2018) Laadullinen tutkimus prosessina. Teoksessa: Valli R (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2 – Näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. Ps-Kustannus. Jyväskylä. 62-74.

- Kylmä J & Juvakka T (2014) Laadullinen terveystutkimus. Edita. Porvoo.
- Kyngäs H, Elo S, Pölkki T, Kääriäinen M & Kanste O (2011) Sisällönanalyysi suomalaisessa hoitotieteellisessä tutkimuksessa. *Hoitotiede* 23(2):138-148.
- Licpurish S & Seibold C (2008) Bachelor of Midwifery students' experiences of achieving competencies: The role of midwife preceptor. *Midwifery* 24(4):480-489.
- Lukasse L, Lilleengen A.M, Fylkesnes A.M & Henriksen L (2017). Norwegian midwives' opinion of their midwifery education - A mixed methods study. *BMC Medical Education* 17(1):80
- McCall L, Wray N & McKenna L (2009). Influence of clinical placement on undergraduate midwifery students' career intentions. *Midwifery* 25(4):403-410.
- McKenna L, Gilmour C, Biro MA, McIntyre M, Bailey C, Jones J, Miles M, Hall H & McLelland G (2013) Undergraduate midwifery students' sense of belonging in clinical practice. *Nurse Education Today* 33(8):880-883.
- Niela-Vilén H & Hamari L (2016) Kirjallisuuskatsauksen vaiheet. Teoksessa: Stolt M, Axelin A & Suhonen R (toim.) Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. Turun yliopisto. 23-34.
- OPM 2006. Ammattikorkeakoulusta terveydenhuoltoon. Koulutuksesta valmistuvien ammatillinen osaaminen, keskeiset opinnot ja vähimmäisopinnot. Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2006:24. [www.dokumentti.
http://urn.fi/URN:ISBN:952-485-195-4](http://urn.fi/URN:ISBN:952-485-195-4)
- Polit DF & Beck CT (2017) Nursing research: Generating and assessing evidence for nursing practice. 10p. Philadelphia. Lippincott Williams & Wilkins.
- Sidebotham M, Fenwick J, Carter A & Gamble J (2015) Using the five sense of success framework to understand the experiences of midwifery students enrolled in an undergraduate degree program. *Midwifery* 31(1):201-207.
- Spencer RL & Yuill O (2018) Embedding evidence-based practice within the pre-registration midwifery curriculum. *British Journal of Midwifery* 26(5):338-342.
- Suhonen R, Axelin A & Stolt M (2016) Erilaiset kirjallisuuskatsaukset. Teoksessa: Stolt M, Axelin A & Suhonen R (toim.) Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. Turun yliopisto. 7-22.
- Teuho S, Roto H, Sulonen T, Vikberg-Aaltonen P & Sankelo M (2017) Terveystieteen opiskelijoiden kielteiset kokemukset harjoittelun aikana. *Tutkiva hoitotyö* 15(1):10-17.
- *Thunes S & Sekse RJT (2015) Midwifery students' first encounter with the maternity ward. *Nurse Education in Practice* 15(3):243-248.
- Wells L & McLoughlin M (2014) Fitness into practice and feedback to students: A literature review. *Nurse Education in Practice* 14(2): 137-141.

Elektroniset lähteet:

- International Confederation of Midwives (2019) Global Standards for Midwifery Education (2010). pdf.dokumentti. <http://www.internationalmidwives.org>.
<https://www.k4health.org/sites/default/files/ICM%20ED%20Standards%20-%20web%20edition%202011%20rev.%2025-01-2011.pdf>. Ei päivitystietoa. Luettu 2019/3/26.
- Suomen Kättilöliitto (2019). [www.dokumentti.
https://www.suomenkatiloliitto.fi/katilon-tyo](http://www.dokumentti.fi). Ei päivitystietoa. Luettu 2019/3/18.

LIITTEET

Taulukko 4. Kirjallisuuskatsaukseen mukaan otetut tutkimukset.

Tekijä Julkaisu vuosi Maa	Tutkimuksen tarkoitus <i>Tutkimusmenetelmä</i>	Tutkimuksen otanta <i>Tutkimuksen aineistonkeruu</i> Tutkimuksen analyysi	Keskeiset tulokset
Arundell ym. 2017 Australia	Tutkimuksen tarkoituksena oli kuvata kättilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta sekä kuvata positiivisten oppimiskokemusten esteitä ja edistäjiä <i>Kirjallisuuskatsaus</i>	12 tutkimusta, jotka täyttivät sisäänottokriteerit <i>Tietokantahaku 5 eri tietokannasta (CINAHL, Medline, ProQuest, SCOPUS, ERIC)</i> Metasynteesi	Toimintaympäristön työpaikkakulttuuri vaikuttaa kättilöopiskelijan kliinisen harjoittelun onnistumiseen. Kättilötyön kulttuurin omaksumiseen vaikuttaa opiskelijan saama tuki työyhteisössä. Kirjallisuuskatsauksessa nousi esille viisi teemaa: i) kättilöopiskelijat kokevat olonsa ei-tervetulleeksi harjoitteluympäristössä ii) oman roolin löytäminen työyhteisössä iii) sopeutuminen työyhteisöön iv) kättilötyön filosofian omaksuminen v) ohjaajan rooli
Borrelli ym. 2017 Italia	Tutkimuksen tarkoituksena oli kartoittaa kättilöopiskelijoiden näkökulmia, kokemuksia ja huolenaiheita suhteessa kliiniseen harjoitteluun italialaisissa olosuhteissa. <i>Laadullinen fenomenologinen tutkimus</i>	19 kolmannen vuoden kättilöopiskelijaa <i>Puolistrukturoitu, nauhoitettu yksilöhaastattelu ja opiskelijoiden kirjoittamat päiväkirjat (n=13)</i> Teema-analyysi	Tutkimusaineistosta nousi neljä teemaa: i) kättilöksi kasvaminen ii) ohjaajan merkitys iii) käytännön ja teorian yhdistäminen iv) kliiniset harjoittelut johdattamassa kättilön ammatin ainutlaatuisuuteen. Kolmen vuoden opintojen aikana kättilöopiskelijat olivat kokeneet opinnot epäjohdonmukaiseksi alkuvaiheessa, kun ei vielä ollut riittävää teoretietoa käytäntöä ohjaamaan, ei tuntenut kuuluvansa työyhteisöön eikä tunnistanut rooliaan siellä ja ei saanut riittävästi ohjausta harjoittelussa. Positiivinen suhde käytännön ohjaajan kanssa kasvatti itseluottamusta. Opiskelijoille oli tärkeää, että ohjaaja otti heidät mukaan päätöksentekoon hoitosuhteessa ja antoi positiivisen palautteen, kun siihen oli aiheutta. Ohjaussuhteen jatkuvuus ja ohjaajan sitoutuneisuus opiskelijaohjaukseen olivat avainasemassa vaikuttamassa kättilöopiskelijan positiiviseen ja hedelmälliseen oppimiskokemukseen kliinisessä harjoittelussa. Koko opiskeluaikaa opiskelijat kuvasivat jatkuvan oppimisen prosessina.

<p>Bradshaw ym. 2018 Irlanti</p>	<p>Tutkimuksen tarkoituksen oli kuvata irlantilaisten kättilöopiskelijoiden kokemuksia kliinisestä harjoittelusta ja kartoittaa, kuinka nämä kokemukset lisäävät opiskelijoiden turvan ja luottamuksen tunteita kättilötyötä kohtaan</p> <p><i>Kuvaileva laadullinen tutkimus</i></p>	<p>13 irlantilaisen yliopiston viimeisen (4.) vuoden kättilöopiskelijaa</p> <p><i>Ryhmähaastattelu, 2 ryhmää (n=9, n=4)</i></p> <p>Teema-analyysi</p>	<p>Tutkimusaineistosta nousi esille neljä teemaa: i) henkilökemioiden vaikutukset opiskelijoiden kokemuksiin ii) itsetunnon ja itsevarmuuden kehittyminen kliinisessä harjoittelussa iii) harjoittelun ja opiskelusuoritusten yhdistämisen haastavuus iv) refleктоivan palautteen merkitys. Käytännön harjoittelut ovat tärkeitä kättilöopiskelijoiden kliinisten taitojen kehittymiselle sekä itsetunnon ja -varmuuden rakentumiselle kättilön työtä kohtaan. Kliinisessä harjoittelussa stressaavia tekijöitä olivat: hoitaminen aina vain haastavimmissa tilanteissa, opintojen eteneminen aikataulussa, työn ja vapaa-ajan välisen tasapainon löytäminen, negatiiviset ohjauskokemukset olivat esteenä oppimiselle. Tekemällä oppiminen, kannustava oppimiskulttuuri työyhteisössä sekä yhteisön jäseneksi tuleminen ja refleктоivan palautteen saaminen edistivät oppimista.</p>
<p>Chenery-Morris ym. 2015 Englanti</p>	<p>Tutkimuksen tarkoituksena oli kartoittaa opiskelijaohjauksen jatkuvuuden merkitystä kättilöopiskelijoille kliinisessä harjoittelussa.</p> <p><i>Laadullinen tapaustutkimus</i></p>	<p>51 englantilaisen yliopiston kättilöopiskelijaa, jotka olivat edenneet opinnoissaan 2. tai 3. lukuvuodelle, 15 opiskelijaohjaajaa kolmesta eri yksiköstä, jossa opiskelijat suorittivat kliinisiä harjoittelujaksoja, ohjaajat käyttivät vähintään 40% työajastaan ko. opiskelijan ohjaamiseen 5 kättilötyönopettajaa yliopistosta</p> <p><i>Opiskelijoiden ryhmähaastattelut, 11 ryhmää (n=51)</i> <i>Opiskelijaohjaajien haastattelut (n=15), pääosin yksilöhaastattelut, yksi ryhmähaastattelu, jossa 3 osallistujaa, yksi ohjaaja vastasi sähköpostilla</i> <i>5 kättilötyönopettajan ryhmähaastattelu</i> <i>Puolistrukturoidut, nauhoitetut haastattelut</i></p> <p><i>Lisäksi materiaalina käytettiin opiskelijoiden arvosanoja sekä</i></p>	<p>Tämä tutkimus on tapaustutkimus, jossa opiskelijaohjaukseen liittyvää aineistoa on kerätty useista eri näkökulmista. Tämä tutkimusraportti keskittyy kuvaamaan opiskelijaohjauksen jatkuvuuden merkitystä kättilöopiskelijalle ja opiskelijaohjaajalle kättilökoulutuksen kliinisessä harjoittelussa. Raportin ko. osassa esitetään kättilöopiskelijoiden ja opiskelijaohjaajien vastauksista analysoitu tutkimustulos.</p> <p>Ohjauksen jatkuvuus vaikuttaa opiskelijan kliinisten taitojen kehittymiseen ja itseluottamuksen kehittymiseen sekä yhteyden syntymiseen/kiinnittymiseen kättilötyötä kohtaan. Ohjaajan näkökulmasta ohjauksen jatkuvuus helpottaa harjoittelujakson arviointia.</p> <p>Niin opiskelijoiden kuin ohjaajien näkökulmasta ohjaussuhteen jatkuvuus auttaa hyvän ohjaussuhteen syntymisessä ja näin edistää oppimista. Molemmat painottivat kuitenkin useiden ohjaajien tärkeyttä eri työtapojen omaksumisessa ja sitä kautta opiskelijan oman hoidollisen ajattelun ja päätöksenteon kehittämisessä.</p>

		<p><i>opetussuunnitelmaa</i></p> <p>Aineisto on laaja, ja sitä on analysoitu useilla eri menetelmillä: tuottamalla tietokoneavusteisesti laadullinen analyysi, tekemällä deduktiivinen analyysi Bernstein pedagogisen mallin pohjalta sekä induktiivisen sisällönanalyysin avulla</p>	
<p>Thunes & Sekse 2015 Norja</p>	<p>Tutkimuksen tarkoituksena oli kartoittaa kätilöopiskelijoiden kokemuksia ensimmäiseltä kätilötyön kliiniseltä harjoittelujaksolta ja selvittää, mitä seikkoja kätilöopiskelijat pitivät tärkeinä kliinisessä harjoittelussa hedelmällisen oppimiskokemuksen kannalta.</p> <p><i>Kuvaileva laadullinen tutkimus</i></p>	<p>6 norjalaista kätilöopiskelijaa, joilla kaikilla oli aikaisempi hoitoalan tutkinto ja jotka suorittivat ensimmäistä harjoittelujaksoaan kahdessa eri yliopistosairaalassa Norjassa</p> <p><i>Yksilölliset, nauhoitetut teema haastattelut. Osallistujille lähetettiin etukäteen ”haastatteluopas”, jossa avattiin keskusteltava teemat</i></p> <p>Teema-analyysi</p>	<p>Kätilöopiskelijoille kliinisessä harjoittelussa merkityksellisintä oli tulla osaksi työyhteisöä; tulla nähdyiksi ja hyväksytyiksi sellaisina kuin ovat aikaisempine tietoineen, taitoineen ja odotuksineen. Tärkeää oli päästä osalliseksi osaston toimintaan heti harjoittelun alusta lähtien kokeneiden ohjaajien avustuksella. Opiskelijat odottivat ohjaajilta tukea oppimistavoitteiden saavuttamisessa.</p>